

تحلیل حمله سایبری به بانک‌ها با تاکید بر حملات اخیر و راهکارهای

امنیتی در ایران

روح.ا. مرادی^۱ مینا آراسته^۲ ✉ طنین کریمی داغستانی^۳

۱. استادیار گروه حسابداری، دانشکده فرماندهی و مدیریت، دانشگاه افسری امام علی (ع)، تهران، ایران. رایانامه:

financialmanagement4@gmail.com

۲. نویسنده مسئول، دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ولتی، تهران، ایران، رایانامه: minaaraste79@gmail.com

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت ولتی، تهران، ایران، رایانامه: karimitanin77@gmail.com

چکیده

اطلاعات مقاله

نوع مقاله:

مقاله پژوهشی

تاریخ دریافت: ۱۴۰۴/۰۸/۰۱

تاریخ بازنگری: ۱۴۰۴/۱۱/۲۵

تاریخ پذیرش: ۱۴۰۴/۰۹/۳۰

تاریخ انتشار: ۱۴۰۵/۰۵/۳۱

کلیدواژه‌ها:

ارزش‌ها، سیاست‌گذاری

دفاعی، سیاست‌های دفاعی-

امنیتی

در سال‌های اخیر، شدت و پیچیدگی حملات سایبری به زیرساخت‌های حیاتی به‌طور چشمگیری افزایش یافته است و نظام بانکی یکی از اهداف اصلی و آسیب‌پذیر این تهدیدات محسوب می‌شود. این حملات نه تنها تداوم عملیاتی بانک‌ها را با اختلال مواجه می‌کند، بلکه اعتماد عمومی را نیز که از ارکان اساسی ثبات اقتصادی و حکمرانی مالی است، به شدت تضعیف می‌نماید. مقاله حاضر به تحلیل حملات سایبری اخیر به بانک‌های ایران می‌پردازد و تمرکز ویژه‌ای بر حمله گسترده به بانک سپه دارد؛ حمله‌ای که نقاط ضعف جدی در آمادگی و واکنش سایبری نظام بانکی را آشکار ساخت. در این مطالعه، ابعاد فنی، سازمانی و روانی حملات بررسی می‌شود؛ از جمله روش‌هایی نظیر حملات توزیع‌شده انکار سرویس (DDoS)، بدافزارها، مهندسی اجتماعی و نفوذ به سامانه‌های اطلاعاتی. همچنین اهداف مهاجمان، پیامدهای اقتصادی و امنیتی، و تأثیر روانی حملات بر جامعه مورد تحلیل قرار گرفته است. در نهایت، با ارائه یک چارچوب چندلایه، راهکارهایی برای تقویت تاب‌آوری سایبری و مدیریت ریسک در نظام بانکی ایران پیشنهاد می‌شود. یافته‌ها نشان می‌دهند که مقابله با تهدیدات نوظهور نیازمند همکاری هماهنگ بین بانک‌ها، نهادهای دولتی و متخصصان امنیت اطلاعات است تا از ثبات و اعتماد در نظام مالی کشور محافظت شود.

(صادقی، ۱۴۰۲، Gopalakrishnan & Trivedi 2021)

استناد: مرادی، روح.ا.؛ آراسته، مینا؛ کریمی داغستانی، طنین (۱۴۰۴). تحلیل حمله سایبری به بانک‌ها با تاکید بر حملات

اخیر و راهکارهای امنیتی در ایران. فصلنامه آینده پژوهی مطالعات میان رشته‌ای نوین، ۱ (۴)، ۱۸-۴.

ناشر: دانشگاه افسری امام علی (ع)

DOI: DOI: <http://doi.org/00000000000000000000000000000000>

مقدمه

امروزه زیرساخت‌های دیجیتال به ستون فقرات نظام‌های اقتصادی و سیاسی تبدیل شده‌اند. در این میان، نظام بانکی یکی از اصلی‌ترین اهداف مهاجمان سایبری در سراسر جهان است. بانک‌ها نه تنها به عنوان مراکز نگهداری سرمایه‌های مردم بلکه به عنوان نقطه اتصال میلیون‌ها کاربر به اقتصاد کلان و خرد، اهمیت حیاتی دارند.

ایران نیز در سال‌های اخیر با توسعه بانکداری الکترونیکی، گسترش خدمات آنلاین، پرداخت‌های دیجیتال و سامانه‌های یکپارچه بین‌بانکی، وابستگی شدیدی به زیرساخت‌های فناوری پیدا کرده است.

این در حالی است که موقعیت ژئوپلیتیکی ایران، شرایط تحریمی، جنگ‌های نیابتی و رقابت‌های منطقه‌ای، این کشور را به یکی از اهداف دائمی جنگ‌های ترکیبی و حملات سایبری سازمان‌یافته تبدیل کرده است. (مؤسسه افتا، ۱۴۰۱)

در جنگ‌های ترکیبی مدرن، که ابعاد نظامی، اقتصادی، و اطلاعاتی در هم تنیده‌اند، سیستم‌های بانکی به عنوان شریان حیاتی اقتصاد و پشتیبان عملیات نظامی، به اهداف استراتژیک حملات سایبری تبدیل می‌شوند (Deibert, 2022).

تجربه اخیر جنگ ۱۲ روزه ایران و رژیم صهیونیستی و حمله سایبری گروه "گنجشک درنده" به بانک سپه، مصداق بارزی از این واقعیت تلخ است. این حمله نه تنها به اختلال گسترده در عملیات بانکی و پرداخت حقوق پرسنل نظامی منجر شد، بلکه پس از گذشت یک ماه، بانک هنوز نتوانسته به حالت عادی بازگردد، که نشان‌دهنده عمق آسیب‌پذیری و پیامدهای فلج‌کننده چنین حملاتی است. این رخداد از چند منظر اهمیت دارد:

_میزان آمادگی زیرساختی و فنی شبکه بانکی را به چالش کشید.

_نقطه‌ضعف‌های امنیتی را نمایان کرد.

_ابعاد روانی و اجتماعی حملات سایبری را آشکارتر کرد.

و نشان داد که جنگ‌های مدرن، فراتر از میدان‌های نظامی سنتی به زیرساخت‌های اقتصادی کشیده شده‌اند.

هدف از این ارائه، بررسی تحلیلی آسیب‌پذیری‌های کلیدی سیستم‌های بانکی در مواجهه با جنگ‌های سایبری و ارائه راهکارهای عملی و استراتژیک برای تقویت تاب‌آوری سایبری و تداوم کسب‌وکار در مواجهه با این تهدیدات نوظهور است. رویکرد ما در این نوشتار فراتر از ملاحظات صرفاً فنی بوده و شامل ابعاد مالی، حسابداری، و حکمرانی سایبری نیز می‌شود.

بیان مسئله و پیشینه‌های پژوهش

بیان مسئله

رخدادهایی مانند حمله سایبری گسترده به بانک سپه در جریان جنگ سایبری اخیر میان ایران و رژیم صهیونیستی، بار دیگر ضعف زیرساختی و مدیریتی سیستم بانکی ایران در برابر تهدیدات سایبری را نمایان ساخت. این حمله نه تنها موجب توقف پرداخت حقوق نیروهای نظامی شد، بلکه حتی پس از یک ماه، بانک به وضعیت عادی بازنگشت؛ موضوعی که آسیب‌پذیری شدید را نشان می‌دهد (خبرگزاری مهر، ۱۴۰۴؛ Reuters, ۲۰۲۲).

پیشینه پژوهش

مطالعات داخلی و خارجی متعددی به بررسی تهدیدات سایبری علیه زیرساخت‌های مالی پرداخته‌اند. شریفی و همکاران (۱۳۹۹) به چالش‌های امنیت سایبری در بانک‌های ایرانی پرداخته و ضعف در آموزش منابع انسانی و نبود سامانه‌های تشخیص تهدید را مهم‌ترین عوامل آسیب‌پذیری دانسته‌اند. در سطح بین‌المللی، گزارش (Akamai 2021) و پژوهش (IBM 2023) نشان می‌دهد که صنعت مالی دومین هدف مهم حملات DDOS و باج‌افزاری در سال‌های اخیر بوده است.

چارچوب نظری

چارچوب نظری این پژوهش بر مفاهیم «تاب‌آوری سایبری» (Cyber Resilience) و «مدیریت ریسک سایبری» استوار است. طبق نظریه‌های امنیت اطلاعات (Whitman & Mattord, 2022)، سیستم‌های بانکی باید بتوانند در برابر حملات سایبری مقاومت کرده و در صورت اختلال، بازیابی سریع اطلاعات و خدمات را تضمین نمایند. همچنین نظریه «حاکمیت سایبری»

(Cyber Governance) نیز بر اهمیت سیاست گذاری شفاف و همکاری نهادی در مقابله با تهدیدات تأکید دارد. (Von Solms & Van Niekerk, 2013)

شرح حملات سایبری

بر اساس گزارش ها، در این حملات، چندین بانک بزرگ و متوسط کشور درگیر شدند؛ از جمله بانک های سپه، پاسارگاد و ملت. طی چند روز، بسیاری از کاربران اعلام کردند که دسترسی به سامانه های اینترنت بانک یا همراه بانک قطع شده یا به کندی انجام می شود. بعضی از تراکنش های آنلاین با اختلال شدید مواجه شد (ایسنا، ۱۴۰۴). در مواردی حتی شایعاتی درباره نفوذ به اطلاعات مشتریان در فضای مجازی دست به دست شد.

روش های حمله

اطلاعات رسمی منتشر شده محدود است؛ اما شواهد و تحلیل های فنی برخی کارشناسان مستقل نشان می دهد که مدل اصلی این حملات از نوع حمله توزیع شده منع سرویس (DDOS) بوده است. در این روش، مهاجمان با استفاده از هزاران یا میلیون ها سیستم آلوده (باتنت) به سرورهای هدف، درخواست های متعدد و جعلی ارسال می کنند. سرورها به دلیل ترافیک مصنوعی بسیار بالا، دیگر نمی توانند پاسخ گوی کاربران واقعی باشند (Cloudflare, 2023).

این نوع حملات نیاز به تجهیزات پیشرفته ندارد اما در صورت ضعف زیرساخت شبکه یا پهنای باند ناکافی، سیار مؤثر واقع می شود. مهاجمان اغلب سرورهای پراکسی، VPN، ربات های شبکه های اجتماعی یا حتی دستگاه های IoT ناایمن را برای ایجاد شبکه باتنت مورد استفاده قرار می دهند.

برخی گمانه زنی ها حاکی از تلاش برای نفوذ مستقیم به پایگاه های داده نیز بود، ولی طبق اطلاعات رسمی، بانک ها ادعا کردند که نفوذ مستقیم به داده ها صورت نگرفته است. با این حال، در فضای سایبری، گاهی حتی شایعه افشای اطلاعات، به اندازه حمله واقعی، اثر روانی دارد (Computer Emergency Response Team –Iran CERT, 2023).

اهداف و ابعاد حمله

اهداف آشکار حملات سایبری به بانک ها اهداف متعددی را دنبال می کنند:

۱. ایجاد نارضایتی اجتماعی: وقتی مردم نتوانند پول جابجا کنند یا موجودی حساب خود را ببینند، دچار استرس، بی‌اعتمادی و نگرانی می‌شوند (Schneier, 2020).
۲. ضربه به اعتماد عمومی: اعتماد به نظام بانکی بخش مهمی از سرمایه اجتماعی یک کشور است؛ تخریب آن می‌تواند آثار اقتصادی بلندمدت داشته باشد (صادقی، ۱۴۰۲).
۳. برهم زدن امنیت اقتصادی: در صورت موفقیت‌آمیز بودن حملات، امکان ایجاد بحران نقدینگی و حتی افزایش گردش پول نقد در سطح جامعه وجود دارد (IMF, 2022).
۴. ایجاد جنگ روانی: بسیاری از گروه‌های هکری با حمایت دولت‌ها یا به‌صورت پیمان‌کاران سایبری عمل می‌کنند و حمله به زیرساخت‌های مالی، بخشی از جنگ ترکیبی آنهاست (Rid, 2020).

ابعاد آسیب‌ها

- حتی در صورت مهار سریع حملات، پیامدهای زیر را نمی‌توان نادیده گرفت:
- کند شدن دسترسی‌ها در دوره اوج حملات
 - هزینه‌های سنگین فنی برای تقویت موقت زیرساخت‌ها
 - هزینه‌های روابط عمومی و جلب دوباره اعتماد مشتریان
 - آسیب به برند و اعتبار برخی بانک‌ها. (PwC, 2021)

دلایل آسیب‌پذیری سیستم بانکی ایران

در ارزیابی چرایی موفقیت نسبی این حملات، سه عامل اصلی را می‌توان برشمرد:

۱. وابستگی بیش‌ازحد به زیرساخت‌های متمرکز فناوری اطلاعات
- شرح آسیب‌پذیری: بانک‌های مدرن به شدت به شبکه‌های متمرکز، پایگاه‌های داده عظیم، سیستم‌های پرداخت برخط، و سامانه‌های بین‌بانکی وابسته هستند. این تمرکز، نقطه‌ای واحد برای شکست ایجاد می‌کند.
- پیامدها: اختلال در این زیرساخت‌ها، می‌تواند زنجیره مالی نیروهای مسلح را فلج کرده، عملیات نظامی را مختل سازد و اعتماد عمومی به سیستم بانکی و حتی دولت را به شدت کاهش دهد. حمله به بانک سپه که پرداخت حقوق پرسنل نظامی را متوقف کرد، نمونه بارز این پیامد است. ریسک مالی و حسابداری: اختلال در ثبت و پردازش تراکنش‌ها منجر به عدم تطابق حساب‌ها، افزایش هزینه‌های عملیاتی برای بازیابی، و زیان‌های ناشی از عدم ارائه خدمات می‌شود. (Kaspersky, 2023)

۲. عدم جداسازی مؤثر سیستم‌های حیاتی و حساس:

شرح آسیب‌پذیری: برخی سامانه‌های حیاتی، مانند سیستم‌های پرداخت حقوق نظامیان یا پایگاه‌های داده محرمانه مالی، به دلیل ملاحظات دسترسی یا مدیریت اشتباه، به اینترنت عمومی یا شبکه‌های پرریسک متصل باقی می‌مانند.

پیامدها: این اتصال ناامن، درهای نفوذ را برای گروه‌های هکری پیچیده مانند "گنجشک درنده" باز می‌کند. اطلاعات فاش شده حاکی از آن است که نفوذ به بانک سپه احتمالاً از طریق نقاط ضعف در اتصالات اینترنتی یا واسطه‌های ارتباطی نامطمئن رخ داده است. ریسک عملیاتی و امنیتی: نفوذ به این سیستم‌ها علاوه بر افشای اطلاعات محرمانه، می‌تواند به تغییر داده‌های مالی، دستکاری در پرداخت‌ها، و ایجاد عدم قطعیت در وضعیت مالی نهادهای حساس منجر شود (Kaspersky, 2023).

۳. تأخیر و ضعف در مدیریت وصله‌های امنیتی و به‌روزرسانی‌ها:

شرح آسیب‌پذیری: بسیاری از بانک‌ها به دلیل نگرانی از اختلال در عملیات جاری یا پیچیدگی فرآیند، به‌روزرسانی‌های امنیتی و نصب وصله‌های حیاتی را به تعویق می‌اندازند. پیامدها: وجود آسیب‌پذیری‌های شناخته‌شده در نرم‌افزارها و سخت‌افزارهای قدیمی، فرصتی طلایی برای بهره‌برداری مهاجمان فراهم می‌کند. باگ‌های نرم‌افزاری قدیمی در سیستم‌های بانک سپه از جمله نقاط ورود اولیه برای حمله سایبری بوده‌اند. ریسک تطبیق‌پذیری: عدم رعایت استانداردهای به‌روز امنیتی و مدیریت وصله‌ها، ریسک‌های حقوقی و نظارتی را نیز افزایش می‌دهد. (Symantec, 2022).

۴. فقدان استراتژی جامع پشتیبان‌گیری، بازیابی و تداوم کسب‌وکار:

شرح آسیب‌پذیری: نداشتن نسخه‌های پشتیبان امن، رمزنگاری شده و خارج از سایت و همچنین فقدان طرح‌های بازیابی در شرایط بحرانی (Disaster Recovery Plan) که به طور منظم تست شوند.

پیامدها: حملاتی مانند باج‌افزار می‌توانند داده‌ها را به طور کامل نابود یا غیرقابل دسترسی کنند. بانک سپه به دلیل عدم وجود نسخه‌های پشتیبان معتبر و طرح بازیابی مؤثر، در بازگشت سریع به حالت عادی ناکام ماند و به دلیل از دست رفتن داده‌ها، عملیات مالی مختل شد. ریسک مالی: خسارات ناشی از از دست رفتن داده‌ها، هزینه‌های بازسازی سیستم‌ها و پرداخت جریمه‌های تأخیر در خدمات می‌تواند بسیار گزاف باشد (ENISA, 2020).

۵. ضعف در سیستم‌های هشدار سریع، پایش و تحلیل رفتار:

شرح آسیب‌پذیری: عدم استقرار سامانه‌های مدیریت اطلاعات و رویدادهای امنیتی و سیستم‌های تحلیل رفتار کاربران و نهادها یا استفاده ناکافی از آن‌ها. پیامدها: فقدان دید کافی بر فعالیت‌های مشکوک در شبکه و سیستم‌ها، باعث می‌شود حملات تا زمان وارد آمدن خسارت سنگین یا حتی فلج شدن کامل سیستم شناسایی نشوند. در مورد بانک سپه، حمله تا زمان ایجاد اختلال گسترده شناسایی نشد، که نشان‌دهنده نبود مکانیزم‌های تشخیص زودهنگام بود. ریسک حسابرسی: ناتوانی در ثبت و تحلیل رویدادهای امنیتی، روند حسابرسی داخلی و خارجی را مختل کرده و امکان ردیابی دقیق منشأ حملات را دشوار می‌سازد (IBM, ۲۰۲۳).

۶. آگاهی پایین کارکنان و ریسک خطای انسانی:

شرح آسیب‌پذیری: کارکنان بدون آموزش کافی در زمینه امنیت سایبری، ممکن است طعمه حملات فیشینگ، مهندسی اجتماعی، یا استفاده از رمزهای عبور ضعیف و شیوه‌های ناامن ارتباطی شوند. پیامدها: حملات فیشینگ یا مهندسی اجتماعی به راحتی موفق می‌شوند و اغلب نفوذ اولیه به سیستم‌ها از این طریق صورت می‌گیرد. احتمالاً نفوذ اولیه به بانک سپه نیز از طریق همین نقاط ضعف انسانی رخ داده است. ریسک تطبیق‌پذیری: عدم رعایت پروتکل‌های امنیتی توسط کارکنان، مسئولیت‌پذیری سازمان را در برابر نقض داده‌ها افزایش می‌دهد (موسوی، ۱۴۰۰).

۷. فقدان سامانه‌های پشتیبان عملیاتی (Hot Backup) و قابلیت دسترسی بالا:

شرح آسیب‌پذیری: عدم وجود دیتاسنترهای موازی با قابلیت سوئیچینگ خودکار و سیستم‌های فعال همزمان در جغرافیای مختلف پیامدها: در صورت حمله یا از کار افتادن دیتاسنتر اصلی، قطع کامل خدمات بانکی رخ می‌دهد. ناتوانی بانک سپه در بازگشت سریع به دلیل نبود سیستم جایگزین و فعال همزمان، گواه این آسیب‌پذیری است. ریسک تداوم کسب‌وکار: این فقدان مستقیماً بر تداوم خدمات مالی حیاتی و توانایی بانک در ایفای تعهدات خود به مشتریان و نهادهای نظامی تأثیر می‌گذارد (Microsoft Security, 2021).

به طور کلی دلایل آسیب پذیری سیستم بانکی ایران بدین شرح است :

۱. زیرساخت های قدیمی

بسیاری از بانک های ایرانی از نرم افزارها و سخت افزارهایی استفاده می کنند که در دهه های گذشته طراحی شده اند و طی سال ها تغییرات متعدد روی آنها اعمال شده است. این سیستم ها اغلب با تکنولوژی های جدید به طور کامل سازگار نیستند و در برابر برخی حملات، آسیب پذیرترند.

۲. کمبود نیروی متخصص امنیت سایبری

یکی از پیامدهای تحریم ها و چالش های داخلی، مهاجرت نیروهای کارآزموده است. بانک ها برای مقابله با حملات گسترده نیازمند تیم های قوی امنیتی ۲۴ ساعته هستند که طراحی، پیش بینی و مانیتورینگ دائمی انجام دهند. کمبود این نیروها، سطح دفاعی بانک ها را کاهش می دهد.

۳. ضعف هماهنگی بین سازمانی

در بسیاری از کشورها، بانک مرکزی، مرکز CERT ملی و نهادهای قضایی و امنیتی، یک شبکه واکنش سریع یکپارچه دارند. در ایران اگرچه نهادهایی مانند مرکز مدیریت راهبردی افتا، پلیس فتا و شرکت های امنیتی خصوصی فعال اند، اما بعضاً نبود هماهنگی و دستورالعمل های لحظه ای باعث تأخیر در واکنش می شود.

تجربه ها و اقدامات مقابله ای

در برابر چنین حملاتی، واکنش سریع و مدیریت بحران اهمیت زیادی دارد. بانک ها برای مقابله با موج حملات سایبری اخیر اقدامات زیر را اجرا کردند:

- _افزایش پهنای باند دیتاسنترها برای مقاومت در برابر DDOS
- _استفاده از سامانه های Anti-DDOS داخلی و همکاری با اپراتورهای اینترنت
- _محدود کردن دسترسی IP های خارجی یا مشکوک
- _اطلاع رسانی عمومی به مشتریان و راه اندازی خطوط پشتیبان
- _افزایش بازرسی های امنیتی داخلی (مرکز افتا، ۱۴۰۲؛ پلیس فتا، ۱۴۰۲).

مرکز مدیریت راهبردی افتا و پلیس فتا نیز اعلام کردند حملات در حال پایش دائمی است و برخی سرخ های مهاجمان شناسایی شده اند.

تجربه‌های مشابه قبلی مانند حمله سایبری به جایگاه‌های سوخت در سال ۱۴۰۰ یا حملات به برخی وزارتخانه‌ها نشان داده‌اند که نقاط ضعف فنی قابل تکرار است و اگر در دوره آزمون تقویت نشود، در بحران‌ها دوباره آشکار می‌شود. (خبرگزاری مهر، ۱۴۰۴).

تجربه سایر کشورها و مقایسه تطبیقی

تجربه کشورهای مختلف نشان می‌دهد که حملات سایبری به بانک‌ها تنها مختص ایران نیست، بلکه بخشی از واقعیت جنگ‌های نوین است.

در سال ۲۰۲۲، هم‌زمان با جنگ اوکراین، چندین بانک اروپای شرقی از جمله در لهستان و اسلواکی هدف حملات DDoS قرار گرفتند. با این حال، این کشورها با بهره‌گیری از شبکه‌های جهانی مقابله با حمله مانند Akamai و Cloudflare موفق شدند از تداوم اختلال جلوگیری کنند. (Cloudflare, 2022)

در کره جنوبی، در سال ۲۰۱۳ یک حمله سایبری گسترده به بانک‌ها و رسانه‌ها صورت گرفت که موجب فلج شدن سامانه‌های اطلاعاتی شد. پس از این رویداد، دولت کره جنوبی اقدام به بازنویسی قوانین امنیت سایبری کرد و سرمایه‌گذاری قابل توجهی در زیرساخت‌های دفاع سایبری انجام داد. (Park et al. 2014)

روسیه نیز از سال‌ها پیش، هدف حملات مداوم سایبری بوده است و در پاسخ، زیرساخت‌های مالی خود را با استفاده از شبکه داخلی و ذخیره داده‌های محلی ایمن‌سازی کرده است. همچنین همکاری بین‌بانکی با نهادهای امنیتی در روسیه بسیار پیشرفته است (Chertoff & Simon, 2020). این نمونه‌ها نشان می‌دهد که مقابله با حملات سایبری نیازمند برنامه‌ریزی ساختاریافته، تجهیزات به‌روز و همکاری نهادی مؤثر است.

راهکارها و پیشنهادها

برای مقابله مؤثر با این تهدیدات، یک رویکرد چندلایه و جامع، شامل ابعاد فنی، فرآیندی، و انسانی، ضروری است:

۱. ایزولاسیون کامل شبکه‌های حساس:

راهکار: جداسازی کامل و فیزیکی سامانه‌های مالی و نظامی حیاتی از اینترنت عمومی و شبکه‌های داخلی با ریسک بالا، با استفاده از شبکه‌های داخلی مستقل و اختصاصی و

پیاده سازی سخت گیرانه تقسیم بندی شبکه برای جداسازی بخش های مختلف بانک و محدود کردن حرکت جانبی مهاجم در صورت نفوذ اولیه. اقدام پیشنهادی: ایجاد زیرساخت های ابری خصوصی و مجزا برای سیستم های پرداخت حقوق و مزایای نیروهای نظامی، با پروتکل های امنیتی اختصاصی و عدم دسترسی مستقیم از اینترنت. مزیت: کاهش چشمگیر نقاط ورودی برای حملات سایبری و محدود کردن دامنه خسارت در صورت نفوذ (ENISA, ۲۰۲۰).

۲. مدیریت وصله و به روزرسانی مداوم و خودکار:

راهکار: اعمال سیاست های سختگیرانه برای به روزرسانی منظم و اجباری سیستم عامل ها، پایگاه های داده، نرم افزارهای مالی و تمامی اجزای زیرساختی. استفاده از راهکارهای مدیریت آسیب پذیری برای شناسایی و رفع فعالانه نقاط ضعف. اقدام پیشنهادی: پیاده سازی سیستم های خودکار مدیریت وصله و تست آن ها در محیط های ایزوله قبل از اعمال در سیستم اصلی. اولویت بندی به روزرسانی های مرتبط با آسیب پذیری های حیاتی و عمومی شناخته شده. مزیت: کاهش آسیب پذیری های شناخته شده و بستن راه های نفوذ مهاجمان که اغلب از نقاط ضعف عمومی بهره برداری می کنند (Microsoft Security, ۲۰۲۱).

۳. طراحی و تست جامع استراتژی های تداوم کسب و کار و بازیابی فاجعه:

راهکار: تدوین طرح های جامع تداوم کسب و کار و بازیابی در شرایط بحرانی با تمرکز بر بازه زمانی هدف بازیابی و نقطه بازیابی هدف نزدیک به صفر. اقدام پیشنهادی: ذخیره نسخه های پشتیبان رمزنگاری شده و تغییرناپذیر در چندین مرکز داده خارج از سایت و مناطق جغرافیایی متفاوت. انجام تست های دوره ای و شبیه سازی بحران برای اطمینان از کارایی طرح ها در عمل. مزیت: تضمین بازیابی سریع و کامل داده ها و خدمات پس از حملات مخرب مانند باج افزار، و حفظ تداوم عملیات بانکی (ISO/IEC, 2019).

۴. استقرار سامانه های تحلیل تهدید و هوش سایبری پیشرفته:

راهکار: پیاده سازی سیستم های پیشرفته SIEM و پلتفرم های هماهنگی، خودکارسازی و پاسخ دهی امنیتی (SOAR) برای نظارت لحظه ای، تحلیل رفتارهای مشکوک و پاسخ خودکار به تهدیدات.

اقدام پیشنهادی: ادغام پلتفرم‌های هوش تهدید (Threat Intelligence Platforms) برای جمع‌آوری و تحلیل اطلاعات به‌روز در مورد مهاجمان، تاکتیک‌ها، تکنیک‌ها و رویه‌های آن‌ها و اشتراک‌گذاری فعال اطلاعات با سایر بانک‌ها، نهادهای امنیتی و نظامی.

مزیت: تشخیص زودهنگام حملات، کاهش زمان پاسخ و جلوگیری از گسترش آسیب.

(IBM,2023)

۵. ارتقاء آگاهی و آموزش پیشرفته کارکنان و تمرین‌های شبیه‌سازی:

راهکار: برگزاری دوره‌های آموزشی مستمر و پیشرفته امنیت سایبری برای تمامی سطوح کارکنان، با تمرکز بر تهدیدات واقعی مانند فیشینگ، مهندسی اجتماعی، و مدیریت قوی رمز عبور.

اقدام پیشنهادی: اجرای تمرین‌های دوره‌ای شبیه‌سازی حملات سایبری و تست نفوذ اجتماعی برای آمادگی کارکنان در شرایط واقعی و تبدیل آن‌ها به اولین خط دفاعی.

مزیت: کاهش چشمگیر خطاهای انسانی به عنوان یکی از رایج‌ترین نقاط ضعف در حملات سایبری (SANS Institute,2022).

۶. پیاده‌سازی فناوری‌های نوین امنیت:

راهکار: بررسی و پیاده‌سازی سیستم‌های پرداخت و ثبت تراکنش‌های حساس مبتنی بر بلاک‌چین خصوصی با رمزنگاری چندلایه و الگوریتم‌های قوی برای افزایش شفافیت، تغییرناپذیری و امنیت.

اقدام پیشنهادی: طراحی و استفاده از پروتکل‌های امضای دیجیتال چندمرحله‌ای و تأیید هویت چندعاملی برای تمامی تراکنش‌های حساس، به ویژه در پرداخت‌های نظامی.

مزیت: افزایش امنیت، شفافیت و اثبات‌پذیری تراکنش‌های مالی، کاهش خطر دستکاری داده‌ها (Zyskind et al.,2015).

۷. تقویت همکاری‌های بین‌سازمانی و سایبری:

راهکار: تشکیل کمیته‌های مشترک امنیت سایبری بانکی-نظامی با حضور متخصصان ارشد از هر دو بخش برای هماهنگی دفاعی و اشتراک اطلاعات تهدید.

اقدام پیشنهادی: برگزاری رزمایش‌های سایبری مشترک بین سیستم بانکی و نهادهای دفاعی، و توسعه پروتکل‌های پاسخ سریع و بازیابی هماهنگ در سطح ملی. ایجاد کانال‌های ارتباطی امن و سریع برای تبادل اطلاعات در زمان بحران.

مزیت: ایجاد یک دفاع سایبری یکپارچه و هماهنگ در برابر حملات ترکیبی و افزایش تاب‌آوری ملی (Cybersecurity & Infrastructure Security Agency, 2022).

۸. ایجاد سامانه‌های پشتیبان عملیاتی همزمان و دیتاسنترهای توزیع شده:

راهکار: استقرار دیتاسنترهای موازی و فعال همزمان در چندین منطقه جغرافیایی مختلف با قابلیت سوئیچینگ خودکار و بدون وقفه در شرایط بحران.

اقدام پیشنهادی: سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های ابری توزیع شده که امکان تداوم خدمات را حتی در صورت از کار افتادن یک منطقه کامل فراهم می‌کند. طراحی معماری با قابلیت تحمل خطا در تمامی سطوح.

مزیت: کاهش زمان قطعی خدمات به حداقل ممکن در هنگام حملات شدید و تضمین تداوم عملیات حیاتی (Google Cloud Security, 2021).

به طور کلی راهکارهای جامع مقابله با تهدیدات سایبری و تقویت تاب‌آوری بانکی بدین شرح است:

به‌روزرسانی زیرساخت‌ها:

تجهیز بانک‌ها به فایروال‌های هوشمند، سامانه‌های کشف نفوذ (IDS/IPS)، سامانه‌های تحلیل ترافیک، بکاپ‌گیری امن و پهنای باند رزرو ضروری است.

آموزش نیروی انسانی:

سرمایه‌گذاری در تربیت و نگهداشت نیروهای متخصص و طراحی مشوق برای جلوگیری از مهاجرت آنان.

تدوین نقشه واکنش سریع:

ایجاد «اتاق جنگ سایبری» با پروتکل‌های دقیق بین بانک‌ها، بانک مرکزی، افتا و پلیس فتا.

آگاهی‌رسانی عمومی:

اطلاع‌رسانی شفاف و به‌موقع به مشتریان برای جلوگیری از انتشار شایعات، کاهش فشار روانی و جلوگیری از مهندسی اجتماعی.

همکاری بین‌المللی:

در شرایطی که تحریم‌ها اجازه دهد، می‌توان از تجربه و تجهیزات شرکت‌های معتبر امنیت سایبری دنیا بهره برد.

تحلیل مالی پیامدهای حملات سایبری بر نظام بانکی ایران

حملات سایبری به بانک‌ها فقط یک چالش فنی نیست، بلکه تبعات مستقیم و غیرمستقیم مالی دارد که می‌تواند سودآوری و عملکرد عملیاتی بانک‌ها را تحت تأثیر قرار دهد. این اثرات را می‌توان در سه دسته بررسی کرد:

۱. هزینه‌های مستقیم دفاع و بازیابی

بانک‌ها مجبور می‌شوند برای بازگرداندن سرویس‌ها به وضعیت پایدار، هزینه‌های غیرمنتظره بپردازند. این هزینه‌ها شامل:

_اجاره پهنای باند اضافی و تجهیزات Anti-DDOS

_جذب مشاوران امنیتی و پیمان‌کاران فنی

_افزایش هزینه‌های نگهداری دیتاسنترها

_تست و ارزیابی مجدد زیرساخت‌های امنیتی پس از حمله

_هزینه‌های جبران خسارت در صورت بروز خطاهای داخلی یا زیان مشتریان. (PwC, 2021)

۲. کاهش درآمدهای عملیاتی

در دوره حمله، بسیاری از تراکنش‌های آنلاین کاهش پیدا می‌کند. این امر می‌تواند روی درآمد کارمزد خدمات بانکی اثر منفی داشته باشد. بانک‌های ایرانی به‌طور میانگین بخشی از سود خود را از محل کارمزد تراکنش‌های کارت‌خوان، اینترنت‌بانک و خدمات غیرحضوری تأمین می‌کنند. هر اختلال مستقیم باعث کاهش این درآمد می‌شود.

۳. آثار بلندمدت بر اعتبار و ارزش بازار

بانک‌ها شرکت‌های عمومی هستند و در بازار سرمایه سهام‌داران دارند. کاهش اعتماد مشتریان می‌تواند ریزش تعداد مشتریان، خروج سپرده‌گذاران بزرگ و کاهش سهم بازار را در پی داشته باشد.

همچنین در صورت تشدید بحران و نیاز به تزریق منابع برای جبران خسارت‌ها، نسبت‌های مالی بانک مانند کفایت سرمایه، بازده حقوق صاحبان سهام و نسبت‌های نقدینگی تحت فشار قرار می‌گیرند. (IMF, 2022).

تحلیل مدیریت مالی بحران و کنترل ریسک

یکی از اصول مدیریت مالی مدرن، شناسایی و مدیریت انواع ریسک‌های سیستماتیک و غیرسیستماتیک است. در این چارچوب، حملات سایبری یک ریسک عملیاتی و همزمان ریسک اعتباری برای بانک‌ها محسوب می‌شود.

اقدامات ضروری مدیریت مالی در چنین بحران‌هایی:

۱. تشکیل ذخیره ریسک سایبری:

بانک‌ها می‌توانند بخشی از سود انباشته یا ذخایر اختیاری را برای پوشش هزینه‌های احتمالی حملات سایبری اختصاص دهند. این ذخیره می‌تواند طبق استانداردهای حسابداری به‌عنوان هزینه‌های پیش‌بینی‌نشده لحاظ شود. (IFRS Foundation, 2021)

۲. بیمه سایبری:

در بسیاری از کشورها بانک‌ها از بیمه‌های خاص برای جبران خسارت‌های ناشی از حملات سایبری استفاده می‌کنند. در ایران این ابزار هنوز فراگیر نیست و نیازمند توسعه است. (2023Allianz Cyber Report,).

۳. مدیریت نقدینگی:

در شرایط بحران سایبری، احتمال افزایش برداشت‌های غیرمنتظره نقدی وجود دارد. بانک‌ها باید برنامه‌های مدیریت نقدینگی کوتاه‌مدت داشته باشند تا بحران تبدیل به بحران نقدینگی نشود. (BCBS, 2022).

۴. شفافیت مالی:

انتشار گزارش‌های مالی شفاف پس از حمله سایبری می‌تواند از هجوم شایعات جلوگیری کند و آرامش را به بازار سرمایه بازگرداند. (FRC, 2023)

۵. بازنگری در بودجه‌های فناوری اطلاعات:

یکی از مهم‌ترین اقدامات مدیریت مالی، اختصاص بودجه کافی برای پروژه‌های امنیت سایبری است. هزینه‌های امنیت باید نه به‌عنوان هزینه جاری، بلکه سرمایه‌گذاری بلندمدت دیده شود. (EY, 2021)

جمع‌بندی تحلیلی و توصیه‌های کلیدی

حمله سایبری به بانک سپه در جنگ ۱۲ روزه اخیر، یک بیدارباش جدی برای سیستم بانکی کشور بود. این واقعه تلخ نشان داد که سیستم‌های بانکی در جنگ‌های ترکیبی نه تنها اهداف اقتصادی، بلکه اهداف استراتژیک نظامی نیز هستند. پیامدهای چنین حملاتی فراتر از خسارات مالی بوده و می‌تواند به تضعیف توان دفاعی و اعتماد ملی منجر شود. کشورهایی که امنیت سایبری را جدی نگیرند، هزینه‌های جبران‌ناپذیری خواهند پرداخت. ارتقای امنیت سایبری، تضمین پایداری اقتصادی و حفظ سرمایه اجتماعی در دنیای پرتنش امروز، ضرورتی انکارناپذیر است.

برای مقابله با این تهدیدات پیچیده، بانک‌ها باید از رویکردهای منفعل و سنتی فاصله گرفته و به سمت استقرار یک اکوسیستم سایبری مقاوم، پیش‌بین و واکنش‌گرا حرکت کنند. اجرای راهکارهای پیش‌نهادی، از جمله ایزولاسیون هوشمندانه شبکه‌ها، به‌روزرسانی مداوم، سرمایه‌گذاری در طرح‌های جامع تداوم کسب و کار/ بازیابی در شرایط بحرانی، بهره‌گیری از هوش سایبری و آموزش مستمر نیروی انسانی، حیاتی است. از دیدگاه حسابداری و مالی، این اقدامات نه تنها هزینه‌های بلندمدت ناشی از حملات را کاهش می‌دهند، بلکه بهبود چشمگیر در تداوم عملیات و حفظ اعتبار و اعتماد عمومی را نیز به ارمغان می‌آورند.

در یک نگاه تحلیلی:

- حملات سایبری می‌توانند به‌طور مستقیم سودآوری بانک‌ها را کاهش دهند.
- می‌توانند نسبت‌های مالی را تحت تأثیر قرار دهند.
- در بلندمدت هزینه سرمایه بانک را افزایش دهند.
- بنابراین، بانک‌ها باید امنیت سایبری را بخشی از حاکمیت شرکتی بدانند و آن را در قالب یک نظام مدیریت ریسک جامع پیاده‌سازی کنند.
- اکنون زمان اقدام پیش‌دستانه، هماهنگ و سرمایه‌گذاری استراتژیک در امنیت سایبری است.
- ما به عنوان متخصصان مالی، حسابداری و نرم‌افزارهای مالی، مسئولیت داریم تا با پیاده‌سازی این راهکارها، تاب‌آوری سیستم بانکی را در برابر تهدیدات سایبری تقویت کنیم و از تکرار فجایعی مانند حمله به بانک سپه جلوگیری نماییم.

فهرست منابع

Allianz Cyber Report. (2023). Global cyber insurance market outlook. Allianz Group.
BCBS. (2022). Principles for the Sound Management of Operational Risk. Bank for International Settlements.

- Chertoff, M., & Simon, T. (2020). The impact of cyberattacks on financial institutions. Atlantic Council.
- Cloudflare. (2022). DDoS threat landscape report. Cloudflare Inc.
- Computer Emergency Response Team - Iran (CERT). (2023).
- Deibert, R. (2022). Reset: Reclaiming the internet for civil society. House of Anansi.
- ENISA. (2020). Cybersecurity for the finance sector. European Union Agency for Cybersecurity.
- EY. (2021). Global financial services cyber survey. Ernst & Young.
- FRC. (2020). Guidance on the strategic report. Financial Reporting Council.
- Gopalakrishnan, S., & Trivedi, K. (2021). Cybersecurity for critical infrastructure. Springer.
- IBM. (2023). Cost of a data breach report. IBM Security.
- IMF. (2022). Cyber Risk and Financial Stability. International Monetary Fund.
- ISO/IEC 22301. (2019). Business continuity management systems. ISO.
- Kaspersky. (2023). Threat intelligence reports. Kaspersky Lab.
- Microsoft Security. (2021). Modernizing banking infrastructure against cyber threats. Microsoft.
- Park, S., Kim, D., & Lee, H. (2014). Cyber crisis in Korea: Lessons from major attacks. Journal of Information Security.
- Putnam, R. D. (2000). Bowling alone: The collapse and revival of American community. Simon & Schuster.
- PwC. (2021). The state of cybersecurity in financial services. PwC Global.
- Rid, T. (2020). Active measures: The secret history of disinformation and political warfare. Farrar, Straus and Giroux.
- SANS Institute. (2022). Security awareness training. SANS.
- Schneier, B. (2020). Click here to kill everybody. W.W. Norton & Company.
- Symantec. (2022). Cyber threats to banking systems. Symantec Enterprise.
- Von Solms, R., & Van Niekerk, J. (2013). From information security to cyber security. Computers & Security, 38, 97–102.
- Whitman, M. E., & Mattord, H. J. (2022). Principles of information security. Cengage Learning.
- Zyskind, G., Nathan, O., & Pentland, A. (2015). Decentralizing privacy: Using blockchain to protect personal data. IEEE SPW.